

12.
PRO
REGE, LEGE, GREGE

Fortiter Pugnans,
Piè Triumphans

DIVUS
MAURITIUS,
THEBÆÆ LEGIONIS
PRINCEPS,
INCLYTÆ NATIONIS SAXONICÆ
PATRONUS

Coram congregato
ANTIQUISSIMÆ, AC CELEBERRIMÆ
UNIVERSITATIS VIENNENSIS SENATU,
POPULOQUE ACADEMICO
IN BASILICA

DIVI STEPHANI
PROTO-MARTYRIS

DEFERENTE

Admodum Reverendo, Eximio, ac Clarissimo Patre Magistro
FRIDERICO STAINPOCKH,

ORDINIS EREMITARUM S. P. AUGUSTINI,
SS. Theol. Doct. in Conventu Generali Viennensi, ad SS. Sebastianum
& Rochum Studiorum Regente, & Inclytæ Nationis Saxonicæ

p. t.
PROCURATORE.

Panegyrica dictione celebratus

à

Ferillustri, ac Erudito Domino

JOSEPHO FERDINANDO JACOBO FRASS

NOBILI DE FRIEDENFELD, S. R. I. EQUITE, Austriaco Viennensi, Logices Auditore.

VIENNÆ AUSTRIÆ, typis Simonis Schmidij, Univerfit. Typogr. 1714.

SERENISSIMÆ,
POTENTISSIMÆ,

^{AC}
INVICTISSIMÆ

PRINCIPI
DOMINÆ DOMINÆ
ELISABETHÆ
CHRISTINÆ

ROMANORUM
IMPERATRICI

SEMPER
AUGUSTÆ.

GERMANIÆ, HISPANIÆ, HUNGARIÆ,

^{AC}
BOHEMIÆ

REGINÆ,
ARCHIDUCI AUSTRIÆ,
NATÆ DUCI GUELFERBYTANÆ.

DOMINÆ DOMINÆ
CLEMENTISSIMÆ.

AUGUSTISSIMA IMPERATRIX.

D te radiantem augusto è solio , Sapientiâ , virtute , Majestate , omniquè decore diviniorem Germaniæ Palladem , ut accederem , & fructus eloquentiæ meæ hisce paginis consignatos venerabundus Nomini tuo sub sole Maximo , super astra plausibili adscriberem , sola argumenti , & materiæ dignitas , non coturnata oratoris facundia , sed gloriosissimi Ducis MAURITIJ in lauris suis , & prodigiosis effigies adumbrata trophæis viam intravit. Temerè cum Icaro solem peterem , dum in fronte panegyris Nomen

Augustissimum figo , nisi geminis Austriacæ aquilæ alis Majestate & amore securus ducerer , & ad invicti Ducis MAURITIJ ænomia tua quàm proxima accederem , omniquè silente eloquentia illius prodigia tua Augusti animi monimenta loquerentur : si enim MAURITIUS inimica veritati impietatis castra velut errantia sidera reliquit , & delapsam cælo fidem invictè propugnavit ; Tu falsarum opinionum commenta Non sine Consilio , Numinibusquè DEÛM deferens sana dogmata religionis orthodoxæ amplexa es , inflammatoquè ejusdem dilatandæ studio teneris. Majestas & Religio

in Te audire amat coronata, & quæ aliàs aulis peregrina, Tibi facta est domestica pietas. Non tam augustam Te orbis colit, quàm Divam. Exscidisti idolum cum MAURITIO, & æmula Helenæ crucem coluisti, quando, quod etiamnum orbem personat, Mediolani ab itinere acquiescens inter cetera tenerrimæ pietatis specimina ferrum omni auro pretiosius, quod acuto dolore cruci affixit orbis Salvatorem, gente acclamante simul ac stupente inter delicijs plenas, & solatio populi spectantis lacrymas venerabaris, & applausus, & jam tunc à Superis ad Regni Apostolici, quod in armis suis crucem ostentat, destinata es Coronam. Si Heroicam animi celsitudinem in MAURITIO quis miratur, & utriusquè Bellonæ sponsum eum de prædicatur. Tueam in imperando prudentiam exhibuisti orbi, quam in omne ævum Barcino demirabitur, quæ Augustissimo absente Conforte Marte hostes coërcuisti, cives clementiâ servâsti, classibus maria pacâsti. Amazonitum Nomen attigisti dudum, & regiarum idea heroidum una utriusquè sexûs virtutes implevisti, quæ non minùs quàm CAROLUS Tuus Fortitudine & Constantiâ orbi toti, ad Hungaricam ardentissimis & completissimis votis applaudenti coronam, innotuisti. Si thebæam legionem armorum sociam MAURITIJ sui Ducis lateri adhærentem, & amoribus illigatam quis magnificat; in Te Majestas & Amor uno fœdere junguntur, quam amor augustam, Majestas effecit amabilem. Affectus cordium omnium concatenâsti, quæ ipsa Numina trabis in amplexum. Si ergo oceanus non famosos solùm amnes, sed etiam exiles rivulos excipit, sustinebis & Tu Augustissima IMPERATRIX hæc levia folia, quæ sublimari magis non possunt, quàm si ad pedes Tuos quiescant. Humile nempe omne folium est, quod honoribus Tuis vectigal est, & in umbram abit, quod Tuam ad lucem propius accedit. Qui tot augustas cœlo genuit soboles Thebæos atlantes MAURITIUS, Thalamo Tuo aquilinos parvus, imperio Cæsares, Hesperiae Atlantes, Orbi Monarchas pollicetur; Tibi verò vitam, gloriam, felicitatem. Felicissimus ego interim ero, si fuero

AUGUSTISSIMÆ MAJESTATIS VESTRÆ

Humillimus Orator

Josephus Ferdinandus Jacobus Frass
Nobilis de Friedensfeld.

ORATIO.

Recarer hodie à Dijs immortalibus, ut non è Suggestu hac in Basilica, quod aliàs semper optabam, coram vobis *Reverendissime & Magnifice Domine Universitatis Rector, Admodum Reverende, Eximie, ac Clarissime Pater Procurator, Inclyta natio Saxonica, Senatus populusquè Academice.*

Sed aperto in campo coram instructo bene martis exercitu mihi fandi perorandiquè facultas daretur, ubi de gloria militum, de Thebææ legionis magnanima laude, ac sacrationi triumpho heroi Ducis MAURITIJ verba facere assurgo. Nullus dubito, quin non solùm martialibus caloribus in multorum militum pectoribus ignes adderem, ad laureas usquè vel sanguinem prodigè decertandi, verùm etiam frigidos animos, solitaria corda & pallidos vultus accenderem, ut rei familiaris curâ senibus atque fæminis relictâ Bellonæ sese totos dicarent, u-

A

trum-

trumquè pro iusta causa & vincere & cadere honorificum reputarent. Non laudarem quidem ego in militibus prudentiam, quæ in castris maximè atquè bello locum habet; cuius enim nisi prudentis sunt illa, hostium consilia explorare, sua occultare: insidias facere, aut vitare: hostem emittere vel retinere: pugnam declinare prorsus, aut certè cautè obire: non veretur sanè apud Homerum gloriari Ulysses, suâ prudentiâ apprimè & calliditate hostes detriumphâsse. Tacerem militum fortitudinem, quam vix reperiet, qui à re militari atquè bellica abierit. Disputant de contemnenda morte multi, volumina magna dedêre Philosophi, at ubi per transfennam saltem salutantem, vel cervicibus jamjam imminentem respiciunt, lamentis illicò, ne dicam lachrymis omnia complent, ubi miles vir exploratæ virtutis, quamcunquè dent numina mortem, intrepidus obit. Non loquerer de temperantia, quam nutrit militia: si enim virtus hæc tribus frangitur hostibus, superbiâ, luxu, voluptate; militia omnem frangit arrogantiam, quæ personas non respicit, militia luxum omnem tollit, quæ Syracusanis mensis non utitur, militia mollibus non indulget voluptatibus, quæ ferreo sub thorace magnanima pectora custodit. Laudarem ego hodie in militibus, atquè regio Suadæ paludamento aureis intexto figuris adornarem fidem pietatemquè, quam à militia dudum velut ab orco nescio quis invido Poëta vaticinio proscripsit. Enimverò dicite, amabo, quomodo pij non essent, qui vel ideo maximè in militiam proficiscuntur, ut aliorum vitia corrigantur; quos nisi secunda fama commitetur, ordo militaris non admittit. Quî fieri posset eos à probitate recedere, qui disciplinam amant severiorem, quàm qui privatos inter parietes delitescunt; qui mortis quasi stipendiarij eam momentis singulis ob spem præclaram de superis conceptam & à conscientiæ bonitate profectam excipere non verentur. Prodeat aliquis, & tot mihi Philosophos, tot Juris-Consultos, tot Medicos pios & commendatos sacris in paginis proferat, quot milites ibi recensentur & athletæ, & abjectâ hastâ me dedam. Quid? si addam incarnatæ elogium sapientiae,

tiæ, quæ vivæ vocis oraculo testabatur, tam præclaram
 fidem totius Israël in populo non esse, quàm uno dun-
 taxat in milite reperiebat. Atquæ, quæ Capernaitico
 in milite fides, pietasquæ jam olim à Christo fuit laudata,
 hodie in Divo MAURITIO illustribus palmis à DEO
 fuit coronata. Congero hîc laudem omnem, quam huc-
 usquæ de gloria militum nascens oratio protulit, & in u-
 nam Sacri Thebæi Principis coronam omnia congre-
 go ornamenta. Quidquid Consilij à Prudentia, Constantiæ
 à Fortitudine, Integritatis à Temperantia, Divinitatis
 à Fide, pietatequæ in milite excelsum, quidquid lauda-
 bile, in hoc uno Duce velut lydium ad lapidem aurum
 virtus comprobavit. Nequæ circumspicio, quid ad ex-
 ornandum solita dictione MAURITIUM Inclytæ Na-
 tionis Saxonicæ munere eloquar condignè, Divum The-
 bææ legionis Principem laudaturus orator? abundè lau-
 dis sibi confecit argumentum Dux gloriosissimus, qui
 contra Maximianum pro Rege & Numine, contra perfida-
 dam gentilitatem pro lege & religione, contra Confe-
 derata impiorum hostium agmina pro Grege & Thebæa
 legione pugnavit fortiter, piè triumphavit. Heros Ma-
 gnanime, Purpurate, Sacrate! qui tot ora facunda
 ab hac oratorum Sede Academicorum omnium applausu
 sæpè benignus excepisti, & meam hodie sustine Panegy-
 rim, & devotos Inclytæ Nationis Saxonicæ applausus,
 quæ te Tutelarem suum & Protectorem in debiti honoris
 vectigal pro Rege, Lege, Grege fortiter pugnantem, piè
 triumphantem depromit, veneratur. Favete.

Verùm, non eò mea collimat oratio, ut ostendet
 facundis ampla periodis, Attico concinnata lepore,
 MAURITIUM pro Rege & Cæsare, lege & patria,
 grege & populo fortiter dimicasse, triumphasse. Etsi
 me nunquàm lateat Heroem hunc bellipotentem incly-
 tum exercituum extitisse Gradivum, qui virescentibus
 sua tempora lauris cingebat, populorum debellatorem
 egregium, cui Martem ipsum pluries cessisse gloria fuit.
 Vidit Gallia, Hispania vidit Ducem hunc invictissimum
 per prostrata hostium gradientem cadavera, post exant-

latus felici labore pugnas trophæis insignem, & in sæculorum memoriam demiratur. At non placebo Sanctiori Duci, si quas de profano hoste generoso Martis ausu messuit palmas, inani laude contexero. Aliud dicendi genus deposcit, quod sideræ æmulum alaudæ de impio Maximiano, de perfida gentilitate relatos secundâ pugnam triumphos tubâ celebret immortalis. Quod ut evincam, magnum quid non collegisse è terra, sed deprompsisse è cælo me puto, si pro Rege æterno, pro lege Divina, pro grege Thebæo fortiter pugnanti, piè triumphanti exhibeam MAURITIUM. Legi ego, audistis sæpius vos universi Maximianum ad sedandos Galliæ motus contra Elianum numerosum æquè ac potentem movisse exercitum, fulmineumquè cum hoste conflictum inivisse. Superaverat jam Cæsar alpes, & in facie notatus est inimicus miles. Voluit tunc Maximianus homo barbarus, gentilis, superstitiosus propitios in auxilium vocare Deos, & ut hostem faustis armis profligat, prius Numinibus sacrificare. Ipse primus vertice reclinato Deorum ad aras thura adolet, vocat in certamina Divos, ut Regis ad exemplum militum quisque juratam in Cæsarem fidem contestetur. Excivit hoc illustre Cæsaris Spectaculum ætatem omnem ac ordinem militarem, ut ad inania Deorum simulacra odorifera ferret libamina, & lunato poplite miles omnis sese sisteret venerabundum. Verum enimverò, Dux erat Maximiano nomine MAURITIUS, quem non superstitiosus Deorum cultus sed vera religio in DEUM rexit & superos; Dux erat MAURITIUS, qui summarum virtutum suprema attigerat culmina, æthnam imitatus nives candoris & fidelitatis in Principem cum flammis sociavit charitatis in DEUM, velut æthnæ montis fastigio impunita cum nivibus ludunt incendia: Dux erat MAURITIUS, cui non solum inconcussa fortitudo & sagax prudentia nexu gordio confœderatæ vires & consilia suppeditarunt in castris, sed etiam illapsa cælitus virtus in clarissima ac sublimi quasi specula ostendit cæcutientem infra se Maximiani exercitum, bonorum umbras prosequentem, ac larvatam mundi veritatem sectantem. Dux
erat

erat MAURITIUS sex millium sexcentorum sexaginta sex militum, quos Thebis oriundos fides mentium pietasquè actionum in Christo adunavit. Non hos Cæsaris Majestas & imperium, non jurata in Principem fides, non commilitonum exemplum, nec Deorum auctoritas adducere potuit, ut Deorum limina pulsarent, iisdem cum Cæsare sacrificarent. Christianissimo cum Duce MAURITIO nefandum execrantur sacrilegium, abominandum damnant sacrificium, & ne aliorum scelere contaminarentur, ab exercitu recedunt indignabundi. Obstupuit Maximianus. Ut hæc vidit, vocat MAURITIUM, invitat, imperat, ut cum Thebæa legione ad Cæsarem revertatur, & cum eo magnifica Numina revereatur. Sed responsum percipite Thebææ militiæ: si ad arma, inquit, vocares Cæsar, si invitares ad conflictum, si imperares, ut ad vindicandam ampliandamquè tui Nominis Majestatem in hostes enses vibremus & acinaces, sine mora unius vitæ, quam quisque colit, prodigi ad augustum sacratæ vocis imperium obtemperemus; sed ubi vocas ad aras, invitas ad sacrificia, imperas, ut fictitia Numina & impia Cacodæmonum simulacra honoremus, jubes, quod Divinam grandi scelere ferit Majestatem, mandas, quod enutritæ bene dissonat rationi, imperas, quod sine Stygia temeritate fieri non potest. An non pudet Venerari Deos illos, quos in Vulcano claudicantes, in Mercurio furtivos, in Plutone infernales, scelestos natura prodidit? Statuam illi similem adorare, quam Amasis, ubi ab ægyptijs tanquam nobilitate nulla majorum clarus, sed loco humili natus in primordiis sui regiminis despiciebatur, ex aurea pelvi, in qua pedes convivarum abluere consueverat, conflata celebri urbis loco constituit, advocata dictione probans, ut Amasis Rex licèt nullo sanguinis splendore illustris honore haberetur, quia solum occupat regnum, ac Sceptrum tractat, sicut DEUS ille impensè ab ægyptijs concursantibus honoraretur, licèt humili pelvi conflatus fuisset. Si mavis vesana impietate Deos hos adorare, animos nostros in tuam certò nusquam trahes sententiam, qui damnata Deorum pluralitate unius

veri Numinis gloriam profitemur, magnificentiam decantamus. Obstupuit magè Maximianus, ubi à Thebæo milite relictum spretumquè se vidit, ac stupore simul & furore succensus è vestigio jubet Thebæam legionem decimari. Attendite hìc ad pugnam A. A. quam MAURITIUS pro Rege & Numine contra Maximianum, pro lege & religione contra idololatriam, pro Grege & Thebæa legione fortiter confecit, ut inde triumphum magnitudinem eruatis. Etsi sciebat legio sanctissima, quod ferreo quovis armorum genere cataphracta Maximiani barbaries sanguinem sitiât, quem fundat, Thebæum, & Regis purpura nitidius fulgere cupiat innocentem militum imbuta cruore, attamen ad motus calcariis laxatisquè habenis cucurrit ad tyrannum, ut fulgur assequi videretur, vultuquè hilari ac mirâ è cœlis hausta mentis alacritate oblatam incedit ad mortem. Audite Thebæos milites, ut neci jam proximi insultant tyranno: insurge impie & toto malignitatis spiritu debachare; appara diræ instrumenta laniens, terrorem hæc haud incutient: poterunt quidem corporis pulverem & hunc aliquando reparabilem excutere, nunquam animum pungere aut perimere. Hoc unum habuere in votis Nerones Domitiani, alijsquè humani generis lanistæ potius ac tortores impijsimè, quàm Principes, ut Ecclesiæ plantam jam læto gemmarum partu turgentem, sequè per vepres hilarius efferentem, vel tormentorum iteratis procellis contererent, vel districto ferro radicitus divellerent, vel effusi sanguinis obruerent fluctibus: hoc idem nunc temporis meditaris Maximiane, quamvis hæc suppliciorum culturâ ac sanguineo imbre vegetior efflorescat fructus datura immortalitatis. Nimirum vegetiores efflorescunt Martyrum rosæ, rubescunt elegantiores effuso imbutæ cruore. Uniones sumus innocentis soboles, quæ non concipiuntur in conchæ matris sinu, nisi, quando fulmina aëre è procelloso ruunt, & cœlum repetito tonitru cædes & clades minatur. Herba sumus basilica regia hortorum proles, quæ, cùm atteritur, surgit vegetior. Palma sumus triumphabunda, quæ pondere pressa erigitur altior, & dum stringitur augustior,

gustior, augustior dilatatur. Unum hîc magis in se o-
 culos convertit, animum rapit in admirationem, qui
 primus stetit in bello pro Cæsare terreno, primus cadere
 in pace pro Rege perenni, qui prior pro lege patria ad-
 versus inimicas phalanges acinacem acuit, prior pro lege
 Divina inimicam sentire acinacem, qui anteibat legio-
 nem decumana ad prælia, fausto omine ducere in æthe-
 reum triumphum, Thebæo pro grege primus purpura-
 tâ nece vincere anhelat MAURITIUS. Sed servavit
 sibi Ducem Maximianus, quamvis interim decimum
 quemque hujus inclytæ legionis bellatorem trucidet.
 Quis non, dum hæc cerneret, existimaret, MAURI-
 TIUM animum mutasse & sententiam, & vel Cæsaris
 blandè sævientis illectum Majestate, vel militum deci-
 matorum cruentâ nece perterritum ad trabeam veluti sui
 sceleris veniam postulasse, Dijsquè superstitè cum agmi-
 ne laudis hostiam litasse. Ita quidem ratus est Maxi-
 mianus, sed spe sua delusum se vidit, ubi unam, sed
 adamantinam ferocienti tyranno MAURITIUS objecit
 constantiam, suiquè voti tenacior Thebæo cum grege
 in fide sua detrectato Deorum cultu permanfit. Ergo
 rabienti similis Maximianus legionem integram unâ spi-
 rat internecone delere. Ecquid in arma non assurget
 MAURITIUS, vim vi non repellet, contra auda-
 cior haud ibit, & mortifera tela vertet in authores?
 poterat omnino sacratissima legio armis arma opponere,
 & invincibili muro Semiramidis adversariorum tela retun-
 dere, sed ad vocem MAURITIJ, qui velut sacer
 Mercurius Thebæum gregem nervosâ suadâ docuit, de-
 lectavit, movit per gloriosam passionis mortem ad pacis
 æthereæ oleam properare; ad vocem MAURITIJ,
 qui velut Divinus Amphion eloquentiæ lyris non The-
 banos sed Thebæos triumphantis Ecclesiæ muros con-
 struere suos edocuit; ad vocem MAURITIJ, qui
 velut harmonicus Arion dulci concentuum sono non
 delphinos marinos, sed Thebæos gigantes è procelloso
 mundi pelago ad portum interminatæ felicitatis transire
 instruxit; ad vocem MAURITIJ, qui velut Galli-
 canus Hercules aureâ eloquentiâ quasi aureis vinctos ca-

tenulis pugiles secum traxit ad pugnam , per pugnam ad triumphum ; ad vocem MAURITIJ, cui DEUS & dicenti submisit verba , & laboranti animos , & facienti vires , & hortanti nervos , & objurganti aculeos ; ad vocem , inquam , MAURITIJ, Ducis invictissimi imperium abjectâ hastâ omnes æquo spiritu coronatam mortem excepere. Heu efferam Maximiani tyrannidem ! barbaram immanitatem ! non sic sæviit Justinianus in Bellisarium , quem Ducem suum bellicosissimum tot palmis illustrem , tot spolijs onustum , suæ gentis gloriam , suorum hostium fulmen novercantis fortunæ impetu in communis orbis ludibrium excacavit : magè sæviit Maximianus in MAURITIUM , quem Ducem suum fortissimum , qui Heroem omnem sive plausibili facinorum pompâ , sive rerum in bello præclare gestarum fastis insignitum , seu æquo secutus est pede , seu volatu antecessit sublimiori , nullius sceleris reum effrenatæ passionis impulsu jugulavit. Non sic sæviit decantatis à Prisco sæculis in Machabæos Antiochus , qui virilem matrem septennis ejus cum gnatis , magnanimam illam hydram septemgeminis filiorum capitibus redimitam furibundus Hercules conquassavit : magè sæviit Maximianus in MAURITIUM , qui Ducem cum legione velut atlanticum parentem tot giganteis cum prolibus è vita sustulit cruentâ clade peremptos. Heu sortem deplorandam ! etiam illustriores animæ in manium umbras abeunt , & belli splendidiores faces extinguuntur. En ! qui tot palmas messuere victrices Thebæi pugiles , nunc cupressus legunt parentales. Sed quo mea luctuosis instructa periodis decurrit oratio ? quæ tristes Nennix filium dictionis interciderere properant ? quis mæsta trahit ilia glorioso in funere Martyrum purpuratorum ? dicite mecum laudes , instruite plausus , accinite triumphum , dum Thebæi pugiles inter fulmineas clades tyranni velut æthereæ uniones in sinu cœli concipiuntur , velut palma à passione triumphans assurgunt altius , dilatantur augustius , velut immortalitatis Phænices accenso è rogo ad vitam avolârunt immortalem , & subactâ impietate , prostratâ gentilitate super astra perennaturæ victoriæ ado-

reas decantant. Ne mortuos credatis, quibus fama tubas adhuc inflat mori nescia fortitudo : non viveret iris unquam, si nunquam moreretur serenitas, cum ejus gaudium non nisi ex lachrymis ridentis olympi alatur; neque librorum volumina, quæ instar æternitatis præterita cogunt esse præsentia, tacito unquam loquerentur silentio prægrandia heroum facinora, nisi pergravi prælo torquerentur. Quis Alcidem commendaret in cunis adhuc vagientem, nisi tenella manu serpentes præfoçasset, & innocuum lac cum venenato illo anguium sanguine miscuisset? quis cognosceret Achillem, nisi cum Hectore dimicasset? quis laudibus exciperet Jasonem, nisi prius pugnam cum monstris inivisset? quis commendaret Atlantem, nisi incurvatus & pondere pressus suis humeris omnium ponderum maximum sustinuisset? quis Herculis recenseret miracula, nisi Hesperidum custodem Draconem occidisset? dicite laudes fortitudini invictæ MAURITII, quæ non in Olympico aut Pythico certamine, non in stadio græcorum aut palæstra manus atque humeros, sed in exantlanda tyranni violentia animum exercuit. Instruite plausus laureatæ magnanimitati Thebæorum, quæ non Suem Drymanthium, ut nungantur poëtæ, nequè lernæam hydram, nequè leonem hemæum, sed ferocientem tortoris rabiem prostravit. Accinite triumphum Sacratæ militum turmæ, cui non ponitur obeliscus ut Cæsari, non erigitur columna ut Antonino, non figitur tabula ut Macedoni, non defleçtitur arcus ut Constantino, non excitatur pyramis ut Nino, nec alius terrenæ gloriæ apparatus, ut alijs de profano hoste victoribus instruitur, sed singulare gloriæ perennis ornamentum elaboratur, quod proprio clarescit honore, adscitia pompa non indiget, Heroicæ fortissimorum Christi pugilum virtuti confertur. Silet nempe Roma ipsa, quæ olim solemni pompa publicisque acclamationibus Marcellos, Lucullos, Pompejos aliosquè delatis ex deletis hostibus palmis insignitos Imperatores Serena fronte, hilari vultu, ridente æquè ac plaudente ore Marmoreo excepit in capitolio : ubi augusta DEI Civitas, Urbs Cœlestis, vermiculata superum

rum regio tot hynnidicis spirituum jubilantium choris
MAURITIUM cum Thebæa legione excepit piè
triumphantem , & in purpuratis Martyrum sublelijs
collocavit. Tacent triumphi , quos Hannibales pro Re-
ge & Cæsare , Scipiones pro lege & patria , Fabij pro
grege ac populo orbe stupente ac plaudente simul condi-
dêre : ubi **MAURITIUS** pro Rege & Numine ,
lege & Religione , grege & Thebæa legione victor in-
sultantibus tubis triumphalibus invehitur olympi qua-
drigis plausus citurus immortales. Grandis profectò cœ-
lestis fidei virtus , quæ steriles sæpè Regum virgas &
Sceptra in lauros cœgit virescere , ac excrescere in pal-
mas triumphales. Triumphavit fanè fides in Dania per
Araldum Augustum , qui gloriosus tenebrarum trans-
fuga multo cum honore lucis arma secutus , ut Chri-
stianæ fidei nomèn dedit , non minùs palma victor , quàm
olea pacatus hostili cruore sibi purpuram ad uberiores
nitorem tinxit. Triumphavit fides in Hispania per Her-
caredum , qui Hiberorum Regum oculatissimus Argus ,
cùm primùm inter superstitionis caliginem fidei veritatem
circumspexit , ejusdem splendore suos illustravit po-
pulos , & de prostrato hoste victor suæ gentis meruit
plausus. Triumphavit fides in Lusitania per Henri-
cum , qui primus Majestatem suam fidei submisit ,
& hostes sibi subjecit. Triumphavit fides in Polo-
nia per Miegislaum , qui hilari Hymenæo regnum
suum fidei copulavit orthodoxæ , sub cujus vexil-
lo in hostes irruens semper inimicos prostravit ,
stetitquè victor. Triumphavit fides in Bohemia per
Borivoricum , qui sylvarum tractus , furialium olim
Monstrorum parentes in Catholicæ pietatis delicias com-
mutavit , & ipse loricâ fidei communitus , hostiles impe-
tus coercuit , gladios hebetavit. Triumphavit fides in Sa-
xonia per Cynigillum , qui , ut valentius cæteris impera-
ret , fidei Divinæ fasces suas subjecit , & gemino meruit
Cœli terræquè diademate coronari. Ast triumphavit to-
to fides in orbe magis per **MAURITIUM** Inclytæ Na-
tionis Saxonicæ Tutelarem & Protectorem , & gloriæ
splendorem occasûs nescium sibi per eum comparavit.

Pugi-

Pugiles illi & Athletæ per fidem cæderunt hostem , He-
ros hic pro fide hostium victima cecidit ; illi alieno
cruore sibi tinxerunt purpuram , hic proprio cruore vi-
ctrices sibi palmas irrigavit ; illi non sine truculento
Martis strepitu coronas adepti sunt , hic sine murmure ,
ubi ab alio victus est , victor astra premit sub corona im-
mortalitatis.

Jo ultra triumphæ nunquam gloriæ tuæ satur MAU-
RITI Heroum gloriosissime , fortissimorum sanctissi-
me , Sanctorum fortissime ! vivunt in adamante forti-
tudinis tuæ prodigia , eminent in auro tuæ magnanimi-
tatis specimina , topatijs & amethystris splendorem ad-
dunt virtutum tuarum insculpta miracula. Gloriosa
Martis ac Mortis imago factus es , qui tam secundo Mar-
te pugnasti ; tam sacra morte triumphasti. Per te
triumphat Rex ille Magnus , cujus ad imperium Re-
ges & Principes accipiunt , cujus ad nutum sua reddunt
diademata. Per te namque illius Nomen Majestas
& gloria in medijs gentilium tenebris effulsit Augu-
sta , in medijs errantium fluctibus assurrexit victrix
non solum mortalium cordibus aureo stylo inscripta ,
sed etiam insensatis terris Sacrosancto cruore consignata.
Per te triumphat lex illa adoranda , quam retroactis tot sæ-
culis cornuta facie è cælo Moyses tulit : per te nam-
que prostrata superstitione gaudet fides , devicta impie-
tate lætatur pietas , subacta idololatriâ religio exul-
tat. Per te triumphat grex Thebæus coronatus in cœ-
lis , per te namque de caduca vita generosam obivit
in mortem , de morte assurrexit in sortem immorta-
lem. Tu Dux fuisti tot pugilum ad astra & semi-
ta , cum quibus de hoste triumphas in perpetuas æ-
ternitates. Non sic Castor sequitur Pollucem , si-
cut Thebæus grex secutus est MAURITIUM for-
titer pugnantem , piè triumphantem. Ast ubi
Laurearum tuarum pondere turgida in finem feliciter
vergit oratio , accipe votorum nostrorum epitome :
ultra decreta in cælis pro Rege , quem non habe-

bus nisi **CAROLUM VI.** Austriaca Constantia &
Fortitudine orbi imperantem. Hunc tu in longas an-
norum series & augustissimæ stirpis incrementa conserva.
Ultra decerta pro lege, ut confusis hæreseos tenebris
veræ fidei splendor in alienigenarum cordibus oriatur,
lites dirime, ut uno in ovili fideles conquiescant. Ul-
tra tandem decreta pro grege Academico, & cumprimis
pro Inclyta Natione Saxonica, quæ sub tutela pro-
tectionis tuæ gloriatur, anniversarios
tibi continuat honores.

D I X I.

